

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2011 r. — NLG przeciwko Komisji(Sprawy połączone T-109/05 i T-444/05) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące składników kosztów wynikających z zobowiązań z zakresu usług publicznych w dziedzinie pomocy państwa — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Tajemnica zawodowa — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Dokumenty pochodzące od państwa członkowskiego)

(2011/C 204/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG), dawniej Navigazione Libera del Golfo SpA (Neapol, Włochy) (przedstawiciele: S. Ravenna i A. Abate, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira i V. Di Bucci, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Włoch (przedstawiciele: początkowo I. Braguglia, pełnomocnik, i M. Fiorilli, avvocato dello Stato, a następnie M. Fiorilli i R. Adam, pełnomocnik, oraz wreszcie I. Bruni, avvocato dello Stato) (sprawa T-444/05); Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i A. Vitro, pełnomocnicy) (sprawa T-444/05); Caremar SpA (Neapol) (przedstawiciele: początkowo G.M. Roberti, A. Franchi i G. Bellitti, a następnie G.M. Roberti, G. Bellitti i I. Perego, adwokaci) (sprawy T-109/05 i T-444/05)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji D(2005) 997 z dnia 3 lutego 2005 r. i D(2005) 9766 z dnia 12 października 2005 r. odmawiających skarżącej dostępu do pewnych danych, które nie zostały ujęte w opublikowanej wersji decyzji Komisji 2005/163/WE z dnia 16 marca 2004 r. w sprawie pomocy państwa wypłaconej przez Włochy przedsiębiorstwom żegluggowym Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar i Toremar (Grupa Tirrenia) (Dz.U. 2005, L 53, s. 29).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji D(2005) 997 z dnia 3 lutego 2005 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona odmowy dostępu do szczegółowych składników kosztów dodatkowych ponoszonych rocznie przez Caremar SpA w związku z usługami przewozu osób świadczonymi na trasie Neapol-Beverello/Capri zarówno przy użyciu promów, jak i szybkich jednostek.
- 2) Skarga w sprawie T-109/05 zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 3) Komisja Europejska pokrywa jedną trzecią własnych kosztów i jedną trzecią kosztów poniesionych przez Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG), zaś ta spółka pokrywa dwie trzecie własnych kosztów i dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję w sprawie T-109/05.

4) Caremar pokrywa własne koszty w sprawie T-109/05.

5) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji D(2005) 9766 z dnia 12 października 2005 r.

6) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania w sprawie T-444/05.

7) Republika Włoch, Rada Unii Europejskiej i Caremar pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2005.**Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2011 r. — Batchelor przeciwko Komisji**(Sprawa T-250/08) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty wymieniane w ramach oceny zgodności z prawem wspólnotowym środków podjętych w dziedzinie telewizyjnej działalności transmisyjnej — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Wyjątek dotyczący ochrony celu kontroli, dochodzenia czy audytu)

(2011/C 204/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Edward William Batchelor (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo F. Young, solicitor, A. Barav, barrister, i adwokat D. Reymond, następnie A. Barav, D. Reymond i F. Carlin, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo C. Docksey, C. O'Reilly i P. Costa de Oliveira, pełnomocnicy, następnie C. O'Reilly i P. Costa de Oliveira)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Danii (przedstawiciele: B. Weis Fogh i S. Juul Jørgensen, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo S. Behzadi-Spencer, L. Seeboruth i I. Rao, pełnomocnicy, następnie I. Rao, wspomagany przez G. Facennę i T. de la Mare, barristers)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Komisji z dnia 16 maja 2008 r. dotyczącej odmowy dostępu do korespondencji wymienionej pomiędzy Komisją a władzami brytyjskimi w przedmiocie środków notyfikowanych przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. 1989, L 298, s. 23) oraz, po drugie, wniosek o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmawiającej tego dostępu uważanej za wydaną w dniu 9 kwietnia 2008 r.

Sentencja

- 1) Skarga na dorozumianą decyzję odmowną uważaną za wydaną w dniu 9 kwietnia 2008 r. zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji sekretarza generalnego Komisji Europejskiej z dnia 16 maja 2008 r., z zastrzeżeniem zakresu, w jakim dotyczy ona danych zawartych w dwóch pierwszych załącznikach do pisma z dnia 19 lutego 2007 r., w odniesieniu do których przywołany został wyjątek przewidziany w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.
- 3) Komisja zostaje obciążona kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez Edwarda Williama Batchelora.
- 4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez E.W. Batchelora w związku z przystąpieniem Zjednoczonego Królestwa do sprawy w charakterze interwenienta.
- 5) Królestwo Danii pokrywa koszty własne.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Sądu z dnia 25 maja 2011 r. — Prinz von Hannover — przeciwko OHIM (Przedstawienie herbu)

(Sprawa T-397/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego herb — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Naśladowanie z heraldycznego punktu widzenia godła państwa — Artykuł 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 6 ter konwencji paryskiej)

(2011/C 204/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg (Hanower, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Stötzel i J. Hilger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lipca 2009 r. (sprawa R 1361/2008-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego przedstawiającego herb dynastii hano-werskiej jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2011 r. — ancotel przeciwko OHIM — Acotel (ancotel.)

(Sprawa T-408/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego ancotel — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy ACOTEL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Właściwy krąg odbiorców)

(2011/C 204/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ancotel GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Truelsen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schäffner, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Acotel SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci D. De Simone i D. Demarinis, następnie adwokaci D. De Simone, D. Demarinis i J. Wrede)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 czerwca 2009 r. (sprawa R 1385/2008-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Acotel SpA a ancotel GmbH.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 19 czerwca 2009 r. (sprawa R 1385/2008-1).
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez ancotel GmbH.